

ב"ה

כ"ב שבט

יארצייט־הילולא הל"ו של הרבנית
הצדקנית מרת חי' מושקא ע"ה ז"ל

החמש

הרבנית חי' מושקא שניאורסאהן

Marking the 36th Yahrzeit of

REBBETZIN CHAYA MUSHKA

SCHNEERSON ע"ה ז"ל

פרקי המשניות של אותיות השם

חיה מושקא

MISHNAYOS FOR CHOF BEIS SHEVAT

THE REBBETZIN

Rebbetzin Chaya Mushka Schneerson was born on the 25th of Adar in 1901, in Babinovitch near the Russian city of Lubavitch. She was the second of three daughters of Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, the sixth Rebbe of Lubavitch. In 1928, she married Rabbi Menachem M. Schneerson, the seventh Rebbe of Lubavitch. The Rebbetzin passed away in 1988, on the 22nd of Shevat.

The Rebbetzin was an exceptionally brilliant and erudite woman. She carried the mantle of her revered and exalted position in a most humble and unpretentious fashion. Her striking regal bearing, her gentle sense of humor, and her compassionate, considerate and sensitive manner, endeared her to all.

Her legacy lives on as thousands around the world draw inspiration from her life of self-sacrifice and devotion.

KEREN HACHOMESH CHARITABLE FOUNDATION

ע"ש הרבנית הצדקנית מרת ח'י' מושקא ע"ה ז"ל שניאורסאהן
מיסודו של כ"ק אדמו"ר רבי מנחם מענדל זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע שניאורסאהן מליובאוויטש
ESTABLISHED BY THE LUBAVITCHER REBBE
IN MEMORY OF REBBETZIN CHAYA MOUSSIA SCHNEERSON

ב"ה, כ"ב שבט תשפ"ד

February 1, 2024

In honor of Chof Beis Shevat, *yahrzeit* of Rebbetzin Chaya Mushka Schneerson ע"ה ז"ל, we are pleased to present this handy study companion.

In keeping with the traditional custom of studying Mishna corresponding to the name of the departed, we bring you the Mishnayot associated with the Rebbetzin's names.

Following the Rebbe's directive to give to *tzedaka* in the Rebbetzin's memory, you will find information on the Keren Hachomesh Charitable Foundation.

In honor of the Rebbetzin's *yahrzeit*, Keren Hachomesh is hosting an online fundraiser. All donations will be matched thanks to generous donors. Please visit **Charidy.com/Keren470** and use the occasion of the Rebbetzin's *yahrzeit* to honor her legacy with a generous gift to the fund that carries her name.

Keren Hachomesh Charitable Foundation

פרקי המשניות של אותיות השם

חיה מושקא

MISHNAYOS FOR
CHOF BEIS SHEVAT

	ה ברכות פרק ט Page 5	י יומא פרק ח Page 4	ח שבת פרק כב Page 3	
א ברכות פרק ה Page 12	ק מעילה פרק א Page 11	ש ברכות פרק ז Page 10	ו מועד קטן פרק ג Page 8	מ ברכות פרק א Page 7

מסכת שבת פרק כב

א. חבית שנשברה, מצילין הימנה מזון שלש סעדות, ואומר לאחרים, בואו והצילו לכם, ובלבד שלא יספגו. אין סוחטין את הפרות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן, אסורין. רבי יהודה אומר, אם לאוכלין, היוצא מהן מתר, ואם למשקין, היוצא מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורין. ורבי אלעזר מתיר:

ב. כל שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח הישן (ודגים מלוחים קטנים) וקילים האספגין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן:

ג. שובר אדם את החבית לאכל הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתבון לעשות פלי. ואין נוקבין מגופה של חבית, דברי רבי יהודה. וחכמים מתירין. ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה, לא יתן עליה שעוה, מפני שהוא ממרח. אמר רבי יהודה, מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב, ואמר, חוששני לו מחטאת:

ד. נותנין תבשיל לתוך הכור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שיצנו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים, מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה, שומחן בחמה, אבל לא בנגד העם:

ה. הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג, אפלו בעשר אלגטאות, לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלגטית אחת פניהם ידיהם ורגליהם, ומביאין אותה בידן:

ו. סכין וממשמשין (בבני מעים), אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין לקורדימא, ואין עושין אפקטיוזין, ואין מעצבין את הקטן, ואין מחזירין את השבר. מי שנפרקה ידו ורגלו, לא יטרפם בצונן, אבל רוחץ הוא כדרך, ואם נתרפא, נתרפא:

מסכת יומא פרק ח

א. יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המטה. והמלך והכלה ירחצו את פניהם. והחיה תנעול את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

ב. האוכל ככותבת הגסה כמותה וכגרעינתה, והשותה מלא לגמיו, חיב. וכל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה אין מצטרפים:

ג. אכל ושתה בהעלם אחד, אינו חיב אלא חמאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי חמאות. אכל אכלין שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרים, פטור:

ד. התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתים, בשביל שיהיו רגילין במצות:

ה. עברה שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה, מאכילין אותו על פי בקיאי. ואם אין שם בקיאי, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

ו. מי שאחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שומה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתיא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתיא בן חרש החושש בגרונו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

ז. מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל, מפקחין עליו את הגל. מצאוהו חי, מפקחין עליו. ואם מת, יניחוהו:

ח. חמאת ואשם ודאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. התשובה מכפרת על עברות קלות, על עשה ועל לא תעשה, ועל החמורות היא תולדה עד שיבוא יום הכפורים ויכפר:

ט. האומר, אחטא ואשוב, אחטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו (ויקרא טז), עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר (ירמיה יז) מקנה ישראל ה', מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ה

מסכת ברכות פרק ט

א. הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל, אומר ברוך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה. מקום שנעקרה ממנו עבודה זרה, אומר ברוך שעקר עבודה זרה מארצנו:

ב. על הזיקין, ועל הזועות, ועל הברקים, ועל הרעמים, ועל הרוחות, אומר ברוך שכחו מלא עולם. על ההרים, ועל הגבעות, ועל הימים, ועל הנחרות, ועל המדברות, אומר ברוך עושה מעשה בראשית. רבי יהודה אומר, הרואה את הים הגדול אומר ברוך שעשה את הים הגדול, בזמן שרואה אותו לפרקים. על הגשמים ועל בשורות הטובות אומר ברוך הטוב והמטיב, ועל שמועות רעות אומר ברוך דין האמת:

ג. בנה בית חדש, וקנה בלים חדשים, אומר ברוך שהחנינו. מברך על הרעה מעין הטובה, ועל הטובה מעין הרעה. הצועק לשעבר, הרי זו תפלת שוא. ביצר, היתה אשתו מעברת, ואמר יהי רצון שתילד אשתי זכר, הרי זו תפלת

שׁוּא. הִיָּה בָּא בְּדֶרֶךְ וְשָׁמַע קוֹל צֹחֶה בְּעִיר, וְאָמַר יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יִהְיוּ אֵלּוּ בְּנֵי בֵיתִי, הֲרִי זֶה תַּפְלַת שׁוּא:

ד. הַנִּכְנָס לְכֶרֶךְ, מִתְּפַלֵּל שְׁתִּים, אַחַת בְּכִנְיָסָתוֹ וְאַחַת בִּיצִיאָתוֹ. בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר אַרְבַּע, שְׁתִּים בְּכִנְיָסָתוֹ וְשְׁתִּים בִּיצִיאָתוֹ, וְנוֹתֵן הוֹדָאָה לְשַׁעֲבֵר, וְצוּעֵק לְעֵתִיד לָבֵא:

ה. חֵיב אָדָם לְכֶרֶךְ עַל הָרַעָה בְּשֵׁם שֶׁהוּא מְכַרֵּךְ עַל הַטּוֹבָה, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ו) וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. בְּכָל לִבְּךָ, בְּשֵׁנֵי יִצְרֶיךָ, בְּיֹצֵר טוֹב וּבְיֹצֵר רָע. וּבְכָל נַפְשְׁךָ, אֶפְלוֹ הוּא נוֹטֵל אֶת נַפְשְׁךָ. וּבְכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מְמוֹנֶךָ. דְּבַר אַחֵר בְּכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה שֶׁהוּא מוֹרֵד לְךָ הָיִי מוֹדָה לוֹ בְּמֵאֵד מְאֹד. לֹא יִקַּל אָדָם אֶת רֹאשׁוֹ כְּנֶגֶד שַׁעַר הַמְּזוּרָח, שֶׁהוּא מְכֹנֵן כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשִׁי הַקִּדְשִׁים. לֹא יִכָּנַס לְהַר הַבַּיִת בְּמַקְלוֹ, וּבְמַנְעֵלוֹ, וּבְפִגְגָּתוֹ, וּבְאַבְקָה שֶׁעַל רִגְלָיו, וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ קַפְנִדְרִיא, וְרִקִּיקָה מִקַּל וְחֹמֶר. כָּל חוֹתְמֵי בְּרִכּוֹת שֶׁהָיוּ בְּמַקְדֵּשׁ, הָיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם. מִשְׁקַלְקְלוֹ הַמִּינִין וְאֶמְרוּ, אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד, הַתְּקִינוּ שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהַתְּקִינוּ, שֶׁיְהִי אָדָם שׁוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בְּשֵׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (רוּת ב) וְהִנֵּה בָּעֵז בָּא מִבֵּית לֶחֶם, וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים ה' עִמָּכֶם, וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ ה'. וַאֲמַר (שׁוֹפְטִים ו) ה' עִמָּךְ גִּבּוֹר הַחֵיל. וַאֲמַר (מִשְׁלִי כג) אֵל תִּבְּזוּ כִּי זָקְנָה אִמָּךְ. וַאֲמַר (תְּהִלִּים קיט) עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ הִפְרוּ תוֹרָתְךָ. רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר הִפְרוּ תוֹרָתְךָ עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ:

מסכת ברכות פרק א

א. מאימתי קורין את שמע בערבית, משעה שהכהנים נכנסים לאכל בתרוכתן, עד סוף האשמורה הראשונה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, עד חצות. רבן גמליאל אומר, עד שיעלה עמוד השחר. מעשה שבאו בניו מבית המשתה, אמרו לו לא קרינו את שמע. אמר להם אם לא עלה עמוד השחר, חיבין אתם לקרות. ולא זו בלבד, אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. הקטר חלבים ואברים, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. וכל הנאכלין ליום אחד, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. אם כן, למה אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העבירה:

ב. מאימתי קורין את שמע בשחרית, משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר, בין תכלת לברתי. (וגומרה) עד הגין החמה. רבי יהושע אומר עד שלש שעות, שכן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות. הקורא מפאן ואילך לא הפסיד, באדם הקורא בתורה:

ג. בית שמאי אומרים בערב כל אדם יטו ויקראו, ובבקר יעמדו, שנאמר (דברים ו) ובשכבך ובקומך. ובית הלל אומרים כל אדם קורא בדרבו, שנאמר (שם) ובלכתך בדרך. אם כן, למה נאמר ובשכבך ובקומך, בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים. אמר רבי טרפון אני הייתי בא בדרך, והייתי לקרות בדברי בית שמאי, וספנתי בעצמי מפני הלסטים. אמרו לו כדאי היית לחוב בעצמך, שעברת על דברי בית הלל:

ד. בשחר מברך שנים לפניו ואחת לאחריה, ובערב שנים לפניו ושנים לאחריה. אחת ארבה ואחת קצרה. מקום שאמרו להאריך, אינו רשאי לקצר. לקצר, אינו רשאי להאריך. לחתם, אינו רשאי שלא לחתם. ושללא לחתם, אינו רשאי לחתם:

ה. מזכירין יציאת מצרים בלילות. אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדדרשה בן זומא,

שנאמר (דברים מז) למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך, הימים. כל ימי חייך, הלילות. וחכמים אומרים ימי חייך, העולם הזה. כל (ימי חייך), להביא לימות המשיח:

מסכת מועד קטן פרק ג

א. ואלו מגלחין במועד הפא ממדינת הים, ומבית השביה, והיוצא מבית האסורין, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והתר, והנזיר, והמצרע העולה מטמאתו לטהרתו:

ב. ואלו מכבסין במועד הפא ממדינת הים, ומבית השביה, והיוצא מבית האסורים, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והתר, מטפחות הידים ומטפחות הספרים ומטפחות הספג, (הזבין והזבות והגדות והיולדות), וכל העולין מטמאה לטהרה, הרי אלו מתרין. ושאר כל אדם אסורין:

ג. ואלו כותבין במועד קדושי נשים, גטין ושוברין, דיתיקי, מתנה ופרוזבולין, אגרות שום, ואגרות מזון, שטרי חליצה, ומאונים, ושטרי ברורין, וגזרות בית דין, ואגרות של רשות:

ד. אין כותבין שטרי חוב במועד. ואם אינו מאמינו, או שאין לו מה יאכל, הרי זה יכתוב. אין כותבין ספרים תפלין ומזוזות במועד, ואין מגידין אות אחת, אפלו בספר עזרא. רבי יהודה אומר כותב אדם תפלין ומזוזות לעצמו, וטווה על ירכו תכלת לציצית:

ה. הקובר את מתו שלשה ימים קדם לרגל, בטלה הימנו גזרת שבעה. שמונה, בטלה הימנו גזרת שלשים. מפני שאמרו, שבת עולה ואינה מפסקת, רגלים מפסיקין ואינן עולין:

ו. רבי אליעזר אומר משחרב בית המקדש, עצרת כשבת. רבן גמליאל אומר ראש השנה ויום הכפורים, כרגלים. וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא עצרת כרגלים, ראש השנה ויום הכפורים כשבת:

ז. אין קורעין, ולא חולצין, ואין מכרין, אלא קרוביו של מת. אין מכרין אלא על מטה וקופה, ואין מוליכין לבית האכל לא בטבלא ולא באסקוטלא ולא בקנון, אלא בסלים. ואין אומרים ברפת אבלים במועד, אבל עומדין בשורה ומנחמין ופותרין את הרבים:

ח. אין מניחין את המטה ברחוב, שלא להרגיל את ההספד. ולא של נשים לעולם, מפני הכבוד. נשים במועד מענות, אבל לא מטפחות. רבי ישמעאל אומר הסמוכות למטה מטפחות:

ט. בראשי חדרשים בחגכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובה (אבל) לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענוי, שכלן עונות באחת. קינה, שאחת מדברת וכלן עונות אחריה, שנאמר (ירמיה ט) ולמדנה בנתיכם נהי, ואשה רעותה קינה. אבל לעתיד לבוא הוא אומר (ישעיה כה) בלע המות לנצח, ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וגו':

מסכת ברכות פרק ז

א. שלשה שאכלו באחד, חיבין לזמן. אבל דמאי, ומעשר ראשון שנמלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנפדו, והשמש שאכל כזית, והבותי, מזמנין עליהם. אבל אכל טבל, ומעשר ראשון שלא נמלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שלא נפדו, והשמש שאכל פחות מכזית, והנכרי, אין מזמנין עליהם:

ב. נשים ועבדים וקטנים, אין מזמנין עליהם. עד כמה מזמנין, עד כזית. רבי יהודה אומר, עד כביצה:

ג. כיצד מזמנין, בשלשה אומר נברך. בשלשה והוא, אומר ברכו. בעשרה, אומר נברך לאלהינו. בעשרה והוא, אומר ברכו. אחד עשרה ואחד עשרה רבוא. במאה אומר נברך לה' אלהינו. במאה והוא, אומר ברכו. באלף אומר נברך לה' אלהינו אלהי ישראל. באלף והוא, אומר ברכו. ברבוא אומר נברך לה' אלהינו אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזוזן שאכלנו. ברבוא והוא, אומר ברכו. כענין שהוא מברך, כך ענין אחריו ברוך ה' אלהינו אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזוזן שאכלנו. רבי יוסי הגלילי אומר לפי רב הקהל הן מברכין, שנאמר (תהלים סח) במקלות ברכו אלהים, ה' ממקור ישראל. אמר רבי עקיבא מה מצינו בבית הכנסת, אחד מרבין ואחד מועטין אומר ברכו את ה'. רבי ישמעאל אומר ברכו את ה' המברך:

ד. שלשה שאכלו באחד, אינן רשאים לחלק. וכן ארבעה, וכן חמשה. ששה נחלקין, עד עשרה. ועשרה אינן נחלקין, עד שיהיו עשרים:

ה. שתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד, בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו, הרי אלו מצטרפין לזמון. ואם לאו, אלו מזמנין לעצמן, ואלו מזמנין לעצמן. אין מברכין על היין עד שיתן לתוכו מים, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, מברכין:

מסכת מעילה פרק א

א. קדשי קדשים ששחטן בדרום, מועלין בהן. שחטן בדרום וקבל דמן בצפון, בצפון וקבל דמן בדרום, שחטן ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום, או ששחטן חוץ לזמנו וחוץ למקומו, מועלין בהן. כלל אמר רבי יהושע כל שהיה לה שעת התר לכהנים, אין מועלין בה. ושלל היה לה שעת התר לכהנים, מועלין בה. איזו היא שהיה לה שעת התר לכהנים, שללנה, ושנממאה, ושיצאה. איזו היא שלל היה לה שעת התר לכהנים, שנשחטה חוץ לזמנה, חוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה:

ב. בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר מועלין בו, ואין חייבין עליו משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר אין מועלין בו, אבל חייבין עליו משום פגול נותר וטמא. אמר רבי עקיבא והרי המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות, לא כשם שדמה פוטר את בשרה, כך הוא פוטר את בשר חברתה. ואם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה, דין הוא שיפטר את בשרה:

ג. אמורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר אין מועלין בהן, ואין חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר מועלין בהן, וחייבין (עליהן) משום פגול נותר וטמא:

ד. מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר. ובקדשים קלים, בלן להחמיר. ביצר, קדשי קדשים לפני זריקת דמים, מועלין באמורין ובבשר. לאחר זריקת דמים, מועלים באמורים ואין מועלין בבשר. על זה ועל זה, חייבין משום פגול נותר וטמא. ובקדשים קלים בלן להחמיר, ביצר, קדשים (קלים) לפני זריקת דמים, אין מועלין לא באמורין ולא בבשר. לאחר זריקת דמים, מועלין באמורין ואין מועלין בבשר. על זה ועל זה, חייבין משום פגול נותר וטמא. נמצא, מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר, ובקדשים קלים, בלן להחמיר:

מסכת ברכות פרק ה

א. אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש. חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים, כדי שיכוננו את לבם למקום. אכלו המלך שואל בשלומו, לא ישיבנו. ואכלו נחש כרוד על עקבו, לא יפסיק:

ב. מזכירין גבורות גשמים בתחית המתים, ושואלין הגשמים בברכת השנים, והבדלה בחוגן הדעת. רבי עקיבא אומר אומרה ברכה רביעית בפני עצמה. רבי אליעזר אומר, בהודאה:

ג. האומר על קן צפור יגיעו רחמים, ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים, משתקין אותו. העובר לפני התיבה ומטה, יעבר אחר תחתיו, ולא יהא סרבן באותה שעה. מנין הוא מתחיל, מתחלת הברכה שמטה בה:

ד. העובר לפני התיבה, לא יענה אחר הכהנים אמן, מפני הטורף. ואם אין שם כהן אלא הוא, לא ישא את כפיו. ואם הבטחתו שהוא נושא את כפיו וחוזר לתפלתו, רשאי:

ה. המתפלל ומטה, סימן רע לו. ואם שליח צבור הוא, סימן רע לשולחו, מפני ששלוחו של אדם כמותו. אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא, שהיה מתפלל על החולים ואומר, זה חי וזה מת. אמרו לו, מנין אתה יודע. אמר להם, אם שגורה תפילתי בפי, יודע אני שהוא מקבל, ואם לאו, יודע אני שהוא מטרף:

KEREN HACHOMESH
CHARITABLE FOUNDATION

On the 22nd of Shevat 5748, February 10, 1988, the Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, returned from the funeral of his wife of 60 years, Rebbetzin Chaya Mushka Schneerson, led the afternoon prayers and recited Kaddish in their home on President Street in Brooklyn. The Rebbe's profound sadness was palpable.

That afternoon, the Rebbe immediately channeled his personal loss into a project of good by forming a charitable foundation to serve as a living memorial for his beloved wife. The Rebbe named the foundation:

Keren HACHOMESH, an acronym for "Harabbanit Chaya Mushka Schneerson," serving a variety of causes, primarily educational and social services for women and girls.

On the Rebbetzin's second *yahrzeit*, the Rebbe asked that charity be given in her memory, preferably in amounts equivalent to the numerical value of the name Chaya Mushka: 470.

As a fund that holds profound personal significance to the Rebbe, the participation in its efforts is indeed a privilege and honor.

Donate at:
Charidy.com/Keren470

KEREN HACHOMESH IN ACTION

FOOD GIFTS

NEW MOTHERS

BRIDES AND GROOMS

WIDOWS AND ORPHANS

SINGLE MOTHERS

STRUGGLING FAMILIES

MIKVAHS

JEWISH EDUCATION